

ARGEȘ

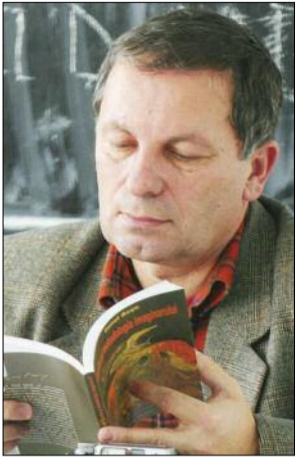
Editori:
Consiliul Local Pitești
Primăria Municipiului
Pitești
Centrul Cultural Pitești

Revistă de cultură fondată în 1966 • Serie nouă
■ Anul XVI (LI) ■ Nr. 10 (424) ■ Octombrie 2017 ■ 4 lei ■

*Apare sub egida
Uniunii Scriitorilor
din România*

Port popular din Ocolîș
(din vol. *Comunicare și cultură. Album de etnografie și folclor. Țara Moșilor, România, vol. I, apărut sub egida Societății Cultural-Patriotice Avram Iancu, Alba Iulia, 1997*)

Pentru familiile puternice, cum e și-a noastră, Consuella,/ cei dela Pilos ne recomandă să consumăm, din belșug, iaurt cu fructe și iaurt natur, lapte bătut și brânză Făgaraș/ (livrată mioritic de-un grec ciobănaș),/ gris cu lapte (dres cu frișcă sau chiar cu ciocolată)./ Hai, Consuello, măcar odată-n viață/ să ne permitem și noi să o facem lată!/ Katzikas, să mai vină un rând!

reportaj-poem

Poeme cu rază medie de acțiune (din dormitor și până-n hol, la ascensor)

Femeia, eterna poveste (cu happy end)

Poetul portughez o iubea pe Ophelia,/ Poetul din Valle Nera o îndrăgea pe nemțoaica Odette./ Poetul Arthur Tomato zicea că-i iubit,/ în secret, de o tulburătoare Muză difuză./ E clar, femeile iubesc poezii/ dar se mărită cu oameni tereștri./ Norocul poezilor e că mai există și femei/ care **fuck** totul pentru/ a ajunge într-o carte./ Maximum două...

Zboară, iubirea mea, zboară

Pe vremea când eram mai tânăr și la trup curat/ am cunoscut Femeia. Potrivit bunilor mei amici,/ de atunci încoace nimic important nu s-ar mai fi/ întâmplat în viața mea erotică. Azi, o mână criminală/ mi-a înțepat-o și, fără să ne mai apuc/ să-i spun cât de mult o iubesc/ Ea și-a luat, definitiv, zborul...

Cooking for 2/ Gătind pentru doi

Am fost fericit, Manuela, că la cei de la G&R Publishing (pe care i-am detectat tocmai pe Industrial Street/ din Waverly, USA) am găsit o ofertă bogată de produse specifice,/ pe care le găsești la orice expoziție oficială de Ziua Recoltei./ Oh, the Harvest Day.../ Erau cărți pentru slow cooking, pentru pește/ și fructe de mare, pentru salate și dresinguri,/ supe, preparate de porc și de vită, hors d'oeuvre,/ low calories, hollyday collections, low cholesterol,/ rețete chinezești, nemțești, italiene, irlandeze, norvegiene, suedeze dar eu voiam,/ neaparat, un „cooking for 2”./ Să gătesc doar pentru noi doi./ Editorul s-a uitat în ochii mei,/ m-a măsurat din cap până-n picioare/ și mi-a răspuns jenat: „Ați venit prea târziu, domnule, mult prea târziu!/ Era să intru în pământ de rușine/dar m-am oprit la timp./ Am observat că-s pe-un pământ străin și ostil...

Iubire, elefant de porțelan

Te-ai îngrășat peste măsură, iubita mea,/ și acum te explorez precum/ spionul englez trimis în misiune să afle/ cum e marea Uniune Sovietică la ea acasă./ „E ca și cum ai cerceta elefantul/ la lumina unei lanterne de buzunar”,/ a mărturisit, spășit, colegul lui 007./ Așa am ajuns și eu. Mă ajută/ cum pot, de niște baterii de mică putere/ pe care le reîncarc în fiecare zi ca să am rezerve/ de lumină pentru noaptea noastră polară...

Ziua Limbii Române. Like this..

Te invit, Candida, la un *Sex on the beach*,/ s-avem parte, conform Kamasutrei,/ de *Multiple orgasme*,/ de-un *Safe sex*, fără mari bătaii de cap./ Eu o să ți-l prezint pe *Mad Dog*,/ Tu mi-o vei prezenta pe *Virginia Colada*./ Vino, my darling, să sărbătorim,/ Așa cum se cuvine,/ Ziua Limbii Române...

O după amiază americană. Cu Cico și biscuiți

Stau în fotoliu și citesc, din scoartă-n scoartă,/ „New Yorker”-ul pe care/ mi l-a trimis nepoată-mea de peste Ocean./ Celesta se uită la televizor/ și răsfoiește tacticos „The biscuit collection”./ S-a oprit la „New Yorkers” („cookies with delicious hazelnut filling”)./ A intrat, apoi, în cămară și-a găsit, imediat, exact ce-a căutat./ Mi-a zis că ea n-o să semneze, nici în ruptul capului,/ „Declarația

nutrițională pentru 100 grame de produs”./ Cic-o deprimă teribil...

Tinerete în alb-negru. Sau parțial color...

Acum 40 de ani, am aflat dintr-un jurnal rătăcit și regăsit,/ c-am fost odată tânăr, Doamne, și că, de ziua mea,/ m-am uitat, împreună cu Ea, la televizor./ Am văzut un film american/ intitulat „Paradisul” (o proiecție în alb-negru)./ Totul se sfârșea, brusc, printr-un stop-cadru./ Doi tineri, ca mine și ca tine, Consuela,/ se uitau fix la fața unui bătrân chinez./ „Oare o fi fost, vreodată, tânăr?” s-au întrebat ei./ „Oare am fost, vreodată, tineri?”/ m-am întrebat, la rândul meu, azi, în așteptarea Noptii...

„Toujours”, une parole d'amour

M-ai răsfățat, mereu, cu tagliatele semipreparate, cu tortelloni/ (con carne sau cu spanac și brânză Ricotta, cu roșii și cu mozzarella),/ cu patate și cu gnocchi, cu somon norvegian afumat la rece,/ cu lasagna bolognese din carne de vită,/ cu aripioare de pui american (marinate la rece),/ c-o pizza delicioasă dela Trattoria lui moș Alfredo,/ cu creveți uriași (o porție grasă, cât pentru mine și cei doi nași), cu carne de porc autohton infiltrată-ntr-un gulaș unguesc,/ c-un bacon crud-uscat, cu orez prefierit și cu bobul prea lung,/ cu gorgonzola (când picantă, când dulce), cu unt de arahide și pișcoturi Savoiardi,/ croasante cu cremă de alune de la maitre Jean-Pierre./ De toate-am avut parte și le serveai ca la carte./ Dar de ce, mon amour, uitai mereu să pui, pe masa noastră bogată, și șervețelele umede marca „Toujours”?/ Întotdeauna am avut o presimțire, tristă și defectă, că ceva, ceva lipsește iubirii noastre ca să fie perfectă.

Viața noastră de după Vinerea neagră

Azi e Super sâmbăta, iubito./ Hai s-o sărbătorim așa cum se cuvine./ Fasolea albă din galantar e mai ieftină cu 40%,/ roșiile pasate dela Campo Largo - sunt la preț de jumătate,/ Mister Choco își vinde choco sticks-urile cu 42% mai puțin./ Cafeaua Amigo și-a lăsat prețul să-i intre la apă./ Să profităm acum. Acum ori niciodată./ Să vadă toată națiunea/ că la noi, în casă, s-a detectat viață și după Vinerea neagră...

Părul magic de lângă drum

Nea Vasile, meșterul de la Fabrica de pensule,/ mi-a mărturisit, între patru ochi, că/ are informații precise cum că și chipul Giocondei,/ ca și al altor femei faimoase din muzeele lumii,/ a fost mângâiat de vopsele puse pe pânză/ de pensule cu fire din păr de marmotă și/ pensule cu fire din păr de bursuc./ Sunt, iubito, pensulele cele mai fine făcute/ doar pentru pictori mari și limuzine scumpe./ Cum să-ți immortalizez,/ Consuela, zâmbetu-ți nepereche c-un fals/ păr de marmotă sau c-o biată imitație chinezească din păr de bursuc?/ Bine, nu zic că n-o să ncerc și cu păr de porc,/ și cu păr din coadă de cal sau/ chiar cu păr din urechile clăpăuge de vacă indiană,/ sustras, pe viu, de la animalele noastre din bățatura celestă./ La nevoie voi face, Consuela,/ chiar și sacrificiul suprem./ Voi tăia, precum Moromete salcâmul, chiar părul nostru/ de lângă drum. (Ăla de-i frate de cruce cu/ Mărul de lângă drum de Mihai Beniuc...)

Dragostea la ruși din filmele de epocă

Am aflat dintr-un film rusesc de-acum/ o jumătate de veac cum că dragostea,/ potrivit unui electrician de ocazie care/ repara o priză defectă, e ca un curent electric./ Alternativ, a precizat, imediat, proprietara prizei și totul s-a terminat într-o coadă de pește

Că tot ce-i românesc nu piere...

Ai crescut, precum Ileana Cosânzeana,/ odată cu laptele Doina. Era cremos,/ hrănitor și avea un miros dulceag./ Cu el te demachiai, cu el te/ protejai de razele nemiloase ale soarelui,/ cu el ți-ai amânat, sine die, îmbătrânirea./ Ai ajuns numuritoare în toate anotimpurile./ A woman for all the seasons. Ca Farmec nr. 16./ ca spray-ul Adam, ca Trandafirul Flaro/ parte integrantă din florile artificiale Flaro./ Made in Romania.

Am fost contemporani cu Epoca de Aur

Te-am cunoscut de pe vremea loțiunii Tarr, a Eugeniei,/ a spray-ului Bob, a Gerovitalului H3 (formula originală)/ și-a bancurilor lui Matty din „România liberă”./ Am îmbătrânit împreună, Doina. Am trăit s-o vedem dusă dintre noi/ și pe Ana Aslan, cea cu părul ca pana corbului,/ uitată de Dumnezeu pe pământ,/ singură și niciodată măritată./ Am supraviețuit, iată, doar noi doi./ Și strugulețul de buze, dulceața mea...

Imn pentru Țara mea

Eu îmi iubesc țara în mod concret./ Nu sunt ca alții care-și clamează dragostea-n piete/ Nu fac niciodată paradă de iubirea față/ de țara în care m-am născut și crescut./ Dar o iubesc, prieteni, o iubesc./ De câte ori am ocazia/ nu preget să o servesc și/ să o slăvesc, fără o să ezit o clipă./ „Țara mea”, o cooperativă din județul Vaslui,/ care-mi vinde și mie,/ la cel mai mic preț din supermarket, Ouă de pepeliță./ 24 de ouă cu doar 6,99 lei. La acest preț,/ nimeni dintre vecini nu-i stă-n cale. E mare și e tare, Țara mea/ iar eu sunt tare mândru de ea/ O, Țara mea, cea curată și fără urmă de colesterol...

Chef cu Brânză Făgaraș (până ne iau chelnerii pe fărăș...)

Pentru familiile puternice, cum e și-a noastră, Consuela,/ cei dela Pilos ne recomandă să consumăm, din belșug,/ iaurt cu fructe și iaurt natur, lapte bătut și brânză Făgaraș/ (livrată mioritic de-un grec ciobănaș),/ gris cu lapte (dres cu frișcă sau chiar cu ciocolată)./ Hai, Consuello, măcar odată-n viață/ să ne permitem și noi să o facem lată!/ Katzikas, să mai vină un rând!

Pășind prin Moscova

Palacioc ne-a adus, tuturor, aminte că grecii antichi credeau/ că oamenii sunt făcuți din trei lucruri:/ iubire, mâncare și frica de moarte./ „Dar dragostea? Dragostea ce e?”, l-au întrebat cei doi tineri care, vai, iubeau aceeași fată./ „Dragostea nu e decât o formă de egoism”,/ a decretat Palacioc. După/ care, om bun la toate, Palacioc s-a întors să lustruiască și să facă lună parchetului Scriitorului./ Un parchet care urma să reflecte,/ ca-ntr-o oglindă atotcuprinzătoare, complexa realitate înconjurătoare.

(continuare în p. 31)